

устава на комитета. Той вѣстникъ продължи съществуванieto си до 6 юли 1869 г. Въ послѣдно врѣме българската му частъ се редактираше главно отъ *Иванъ Касибовъ*, а романската му частъ отъ *Кириакъ Цанковъ*. Най главнитѣ клонове на комитета сж били частнитѣ комитети въ Пловещъ, Гюргево и Свищовъ—Зимничъ. Подиръ прѣминаванieto изъ Романия въ България на Ф. Тотювата чета Свищовския комитетъ пострада най-много. Съврѣменицитѣ помнятъ още добръ бѣса и върлуванieto тамъ на Мидхатъ паша. Слѣдъ славната, но нещастна битка, въ която загинаха Хаджи Димитъръ и всичкитѣ други герои отъ неговата чета Т. Ц. Б. К. прѣкрати постепенно своята дѣятелность. Настава вече врѣме да се работи чисто *революционно*, безъ никакво полагане надѣжда върху Султана и политическитѣ кръгове въ Цариградъ и на Западъ“.

По първоначалната си организация комитета е приличалъ на патриотически клубъ, въ който сж за сѣдавали букурешкитѣ нотабили — комитета на *дуалиститѣ*. На знамето на патриотическия клубъ било написано: *Дуализъмъ съ Турция*. Чрѣзъ брошури и вѣстници комитета на *дуалиститѣ* е внушавалъ на сънародницитѣ си идеята за *дуализъмъ*, а чрѣзъ меморандуми, адресирани до Великитѣ сили, искалъ е политически правдини за българския народъ. Въ меморандума си, адресиранъ да Султанъ *Абдулъ Азиза*, комитета на *дуалиститѣ* ето що е искалъ:

— „За политическа-тж самостоятелность.

Членъ. — 1, Правительство народно и съставно (Конституціонално.)

Членъ 2, България съ сички-тѣ провинци, населени отъ Българи да ся упредѣли и назове „*Българско царство*.“

Членъ 3, Това Българско Царство да зависи политически отъ Отоманскъ-тж Имперіѣ и да има винаги за свой царь Императора на великія Девлетъ отъ Ислямболъ Н. И. В. Султанъ Абдулъ-Азиса и неговы-тѣ наслѣдници, които да притурятъ до титла-тж Султанъ на Османли-тѣ „и онъзи „царь на Българи-тѣ“.